

Rukopisy se nevracejí.

Věrnost a láska.

Teprve až starcem budeš,
snad věrnost v lásce můžeš
přisáhat.Láska, brachu, žádná hra-
čka není, věrnost zase —
žádá potěšení.

Z epigramů V. Krofty.

Masivní

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Jaro jde....

Jak málo slov a jak mnoho smyslu má tento výraz. Kolik naděje na cosi lepšího se skrývá v tomto výrazu. Obzvláště rolník, ten s vn přírody dychtivě čeká na jaro. Když se klidným rozumem nad tím zamyslíme, dáme si otázku, co vlastně přinese ono rolníkovi: či ta máadá krása oživující se přírody ukončí jeho duši? či probudí v něm nějaké zvláštní city, které v zimě dřímaly? — Ne, to všechno jest pro něho málo. Ročník čeká hlavně na venkovskou práci, která přijde s jarem.

Mnohým se bude zdát směšným, že člověk netrpělivě čeká na těžkou práci, ale jest tomu tak. Mnohý rolník ani sam si n-uvědomuje, že v spojení se a své práce s přírodou nachází pro sebe útěchu a ulehčení od těch životních trampot, kterými každý myslící člověk se trápí častokrát víc, než toho zasluží. Muže se říci, že jsou přímo oživení lidé, kteří nemají těsné styky s přírodou a k vůli svému zaměstnání musejí trávit život v omezených zdích.

Rolník ví, že s příchodem jara nastane pro něj těžká práce, ale té on se neleká; on ví, že v práci venkovské najde pro svou duši utěchu; jest přesvědčen, že ta fyzická práce osvěžuje jeho ducha. K tomu pojí se vědomí odpovědnosti, neboť na rolníka jest vložena povinnost krmit celý svět; od jeho přičinlivosti jest závislý blahobyt všeho živého na světě.

U vědomí všeho toho s jakou přímo hrdostí spěchá rolník do pole aby vyžil svoji sílu a energii v práci, začez dostane nejen odměnu od přírody ve způsobu úrody, ale i duševní uspokojení.

S jakým uspokojením každého večera prohledne zkušavým okem na vykonanou za den práci, máje hřejivé vědomí, že svou povinnost vykonal čestně a že nepatří k druhu lidí kteří vedou život cizopásníků — neužitečných a spíše škodlivých pro calek.

Po denní práci rolník bývá unaven tělem, ale častokrát se mu ani nechce jít na odpočinek domu, zvláště jestli od toho jeho domova z jakýchsi příčin vane na něho chladem.

Mnoho namáhání vyžaduje od rolníka jeho zaměstnání, slabě se cení a oplácí jeho práce, ale vědomí toho, kolika rostlinám on dal život a jak

přispívá k blahobytu celého světa, jest mu do velké míry z-dostučinním. A pak ten pocit, kdykoli by během celého léta nevstoupil mezi své rostoucí osení. Lačkující větřík hou

Neklid v zemi za Pyrenejemi.

Mezitím co skoro všechny evropské státy mají obavy před útokem na své hranice, je Španělsko jediným snad státem, který není nikým ohrožován, než sebou samým. Minulé dny slavil teprve páté výročí trvání mladé republiky, kterou povolal, pokládaie krále za prapříčinu neblahých vnitřních poměrů španělských. Po necelých pěti letech zbavuí cortes (sněm) i presidenta republiky Alcalu Zamoru, jednoho z tvůrců republiky, hodnosti presidentské, protože prý porušil ústavu.

Odstraňují mu e, který pro republiku trpěl v žaláři a ve vyhnanství, který státu vrátil ze svého platu půldruhého milionu peset, který to jistě myslil s republikou dobře. Ale chtěje zadržet horlivost levicových teoretiků, pokusil se opřít se o střed. Jenž ten se ve Španělsku ztrácí, obyvatelstvo se rozestupuje na ostře ohraničené tábory: na pravici, která se opírá o katolické masy, a na levici, která je štvána z Moskvy panem Belou Kunem.

Sami španělští kadeti — komunisté vychování v Moskvě — právě odesílají do Madridu, mají rozkazy, aby se střezili dráždití náboženské city španělského lidu. Nicméně na sedmdesát kostelů se skvostnými památkami uměleckými bylo již spáleno podle receptů vydaných komunisty. Lidé levici nepohodlní se na ulici odtřelují, po celé zemi se pronásledují „fašistické“.

Při nedávných oslavách pětiletého trvání republiky byla při slavnostní přehlídce na ulicích Madridu vržena vedle hlavní tribuny jakýmsi opilcem puma. Pro poměry a náladu v zemi je příznačné, že tento čím opilec stačil, aby vznikla bitka a přestřelka, aby se odtřelovali soudci, vojáci, důstojníci, studenti atd. V Barceloně pak spojena byla oslava národního svátku s oslavou padesátin německého komunisty Thälmana.

Ministerský předseda Azaña ohlásil v parlamentě ohromný projekt přebudování Španělska po stránce hospodářské i sociální. Již od vítězství le-

pne sem tam vymetající i vymetalé již obiliny a hospodáři se zdá, že toto sklání své hlavy před ním, vzdávajíc mu d k za to, že jim pomohl k životu i dále se o ně stará.

vice ve volbách, které však neukazovalo na svou sílu malou nadpočetností hlasů, protože venkov má menší počet mandátů, začala se prováděti honem pozemková reforma rozebíráním půdy. Na 80 000 nových podílníků stojí s prázdnými rakama nad pouhou p stvincu kterou mohou sice zvat svým příděm, ale nemají nářadí, aby mohli pěstiti pšenici, již současně dává vláda denaturovat pro krmení dobytka. Nezaměstnaní nemají p dper ani práce na stavbách, pro ně není d sud plánu. Jinou výmkností je nařízení kreedukace ve školách, hlavně proto jen, že se tomu katolické kruhy dlouho vzpíraly. Odštěje, zatýkáni důstojníci, tisíce fašistů, přímé pohrůžky smrti v samotném parlamentě, stávky, nové útoky, na kostely, kláštery, velkostatky, na katolické čtvrti ukazují, že Španělsko ocitá se na šikmém svahu po způsobu ruském. I ta ozbrojená milice dělnická ukazuje na kereštinu, která se může snadno nepěkně vyplatit vládě, jež se musí starat o udržování pořádku.

Ve všech španělských státech, v Evropě i v Americe, byly vždycky proti sobě strany liberální „pokroková“ a konservativní „klerikální“. Potíraly se a potírají se dosud navzájem. Ale komunistické metody dodávají posledním zápasům divoké krutosti, jež vyvolávají zase odvetu.

Pak se nelze divit, že se presidenti svrhnu a zavřou do vězení jako v Peru nebo v Argentině anebo se naloží do letadla s celou rodinou a odvezou se do ciziny jako nedávno odvel mexického Callesa, pána kdys všemocného, nebo se honí po celém světě jako president Machado, vyhnaný z Kuby.

Napsal-li starověký básník Virgil, že „dopustili se králové chyby, odnesou to Achišti“, t. j. poddaní, je dnes leckde opak skutečnosti. Nedařili se lidu dobře, odnesou to i vytoužení presidenti. Lid chce mítí nějakého obětího beránka. Dříve to byl král, nyní třeba president.

Nar. Pol.

Ignác Held (1766—1816).

(Příspěvek k dějinám českopolských kulturních styků v druhé polovici osmnáctého století).

Ignác Held, učitel hudby a skladatel, narodil se roku 1766 v Třeběchovicích v Čechách; v roce 1783 odešel do Polska. Sedmnáctiletý jiných hezké postavy, výborný tenorista a dovedný hráč na několika hudebních nástrojích, Ignác Held spolehal na své hudební vzdělání a z počátku také na svého strýce kněze Kubína, který působil kdesi v Polsku jako vysoký duchovní hodnostář. Svým uhlazeným a příjemným chováním mladý Held dovedl získati si všude přízně a na pozvání jakého i ruského velmože odebral se do Petrohradu. Zde zanechal na krátký čas své zamilované hudby a dal se k vojsku. Vstoupil do gardy Michelonovy. Ale i ve vojenské uniformě hudební nadání prokázalo mu dobrou službu. Mladý gardista pro své hudební vzdělání brzy zván byl do předních šlechtických rodin. Hudba a příjemný hlas dopomohly mu k protekci a důstojnické hodnosti. Tímto významným Held byl nevýslovně blažen a měl pouze jedno přání: ukázati se v zlaté uniformě ruského gardisty doma v Třeběchovicích.

Avšak skvělé postavení Heldovo mělo také své temné stránky. Nadíti se peněžité pomoci od svých rodičů nemohl a gáže nebyla veliká, stačilať pouze na pořízení oděvu a francouzské mluvnice. Takovým způsobem stávalo se, že mladý důstojník ne jednou sušil hubu a přední čas ubíjel procházkou na lidnatých i zajímavých ulicích ruské residence. Ale náš

Besídka.

Slepá společnost termitů.

Z knihy „Život bílého mravence“.

Australský plantážník se vrátí domů a shledává, že všechno tam zůstalo, jak to byl zanechal. Nic se nezměnilo, ani neprozrazuje vpád něčeho záškodníka. Posadí se na židli a tu se pod ním rozpadne. Pokusí se zachytit stolu, ale ten se v mžiku srovná s podlahou. Opře se o trám, vztyčený uprostřed světnice a ten se zborší, vzav s sebou celou střechu v mravném prachu.

Jeden cestovatel po Orientě vypráví, že když se vrátil domů z delšího lovu, shledal, že všechny lepty, jež měl rozvěšeny po stěnách, byly úplně snědeny i s rámy, po nichž nezbyla ani stopa. Avšak sklo, které je krylo, bylo opatrně přitmeleno ke zdi, aby nespadlo a nezpůsobilo snad hluk. Někdo by se byl domníval, že v tom domě řádil nějaký tajemný duch.

Ale ve skutečnosti všechnu tuto zkázu způsobují termiti, obecně zvaní bílými mravenci. Tento hmyz, nadaný dobrovolnou slepotou, je tak geniální,

krajan se nijak proto nermoutil a mládětvě mysl jeho schopna byla k provozování různých kratochvil. Tak mezi jiným Held držel ve sém přízemním bytě za oknem ukovanou na řetěz mladou živou sovu. Pro tuto sovu jakási „marchande de mode“, v jejímž sousedství Held obýval, zhotovila plášť a čepic. Blízkostí v takovém vystrojení svýma velkýma žlutýma očima, sova silně vábila a zajímala kolemjdoucí obecnost. A jednou zastavila celý pohřební průvod. Chlapec napřed nesoucí kříž, když nenadále spatřil podivnou dámu v čapci a plášti, byl tak překvapen a polekán tímto neobyčejným zjevem, že klopýtl a upadl na zem s křížem.

Tato skvělá a veselá nouze netrvala dlouho. Příjemný zevnějšek a především hudba pomohly Heldovi zjednatí sobě přístup do vznešených domů, kde dával koncerty i hudební hodiny. Takovým způsobem stal se učitelem hudby u kněžny Naryškiny, neteře všemocného u droru císařovny Kateřiny II. Veliké knížete Potjomkina. Když Potjomkin seznámil se s Heldem u své neteře, přijal ho do své družiny. Held nebyl však jediný Čech, který byl ve službách u Potjomkina. Všemocnému ruskému vladaři sloužili tehdy čtyři bratři Hedličkové, čtyři čeští umělci, všichni výteční hornisté. Věděl-li Held o svých krajanech, neví známo. Avšak ani my bohužel nemůžeme našim čtenářům žádatých bližších zpráv sdělití o tomto zajímavém „še kým kvartettu“.

Když Potjomkin vytáhl do pole proti Turkům, musil také Held opustiti Petrohrad. Mladý důstojník z Třeběchovic nucen byl odebrati se do jižního Ruska na místa, kde potokem se lila krev ruských bojovníků. Nej-

že dovede pracovat, aniž by to někdo pozoroval. Pracuje rovněž naprosto nehlukně; jen velmi zkušené ucho postřehne šum milionů čelistí, sežírajících dřevěnou stavbu domu a připravujících jeho úplnou zkázu. Ať se jedná o stoup, trám nebo strom, termiti jej vždycky napadnou z vnitřku, úzkostlivě se vyhýbajíce nětěru nebo kůře. V domě zpravidla nikdo nemá ani tušení, že se v jeho stěnách prohánějí miliony neviditelných slepých přízraků.

Někdy termiti provedou zkázu s úžasnou rychlostí. Za dva dny dovedou úplně sežrat všechny nebytek a koberec a dokonce přes noc sežerou spícím lidem i košile. Na ostrově sv. Heleny dva policisté rozprávěli pod zeleným stromem. Jeden se o něj opřel a celý strom se rázem zhroutil, pohřbiv je v hromadě drtě.

Termiti napadli velký sklad potravin v australské Cambridge a sežrali všechno: šunky, makarony, fíky, mýdlo a dokonce i konzervy v plechovkách. Tyto otevřeli dokonale vědeckým způsobem: nejprve rozhodali papírový obal a odkryté železo pokryli žiravými šťavami, jež vylučují. Železo zrezivělo, rez sežrali a tak po-

hůře bylo u Očákova. Held, jenž zúčastnil se této válečné výpravy, vyvázl bez všelikého úrazu z nebezpečnosti. Když brzy nato Potjomkin zemřel (1791), kolem 400 cizích důstojníků vystoupilo z ruské služby a odebralo se větším dílem do Polska, kde v r. 1791 po nové ústavě 3. máje, jak se zdálo, měli nastoupiti lepší časy. Také Ignác Held nabídl své služby Polákům i byl přijat do litevského pluku v hodnosti nadporučíka.

Ve Varšavě, kde Held meškal více než u pluku, který ležel kdesi na venkově, zdokonaľoval se ve zpěvu a též v deklamaci u polského dramatického herce Boguslawského. Zde Held pro své hudební vzdělání stal se vítaným hostem v předních domech polské šlechty; takovým způsobem zjednal sobě dobré jméno, jako skladatel sborů a klavírních skladeb, z nichž zvláště polonězy byly oblíbeny pro svůj přesný národní ráz. Než v brzkou pojala ho silná touha po domově. Rzhdl se navštíviti svůj domov, aniž by o tom písemně oznámil své matce aneb svému bratru Janu.

V důstojnické uniformě a s kytarou v rukách Held vydal se na cestu do vlasti, kde v červnu r. 1792 dorazil do Třeběchovic a vstoupil neočekávaně do skrovného domu své matky, z něhož před devíti roky odešel do světa. Poklekl na kolena a oběma rukama objal svou matičku, kteráž ho iněd poznala, ale přivedena do rozpaků cizí uniformou, vyčítavě se tázala: „Co pak jsi, synu můj? Ty nesloužíš našemu zeměpánu, ty sloužíš cizímu“. Odpověď syna zněla dosti cize, neboť jeho čeština byla znešvářena polonismy. Ignác česky zapoměl, němčinu lámal, za to plynně mluvil polsky, rusky a francouzsky. Mladší

kračovali po nepatrných vrstvách, až plechovky otevřeli. Dovedou proděravovat olovo libovolně tloušťky. Vylučují šťávu tak žiravou, že rozleptá i sklo a tak dovedou přerušit i skleněné tabulky jako diamantem. Jejich ničivým kusadlům propadá nábytek, prádlo, papír, šatstvo, boty, rásoby, dřevo, tráva a vůbec vše, co obsahuje buničinu.

Vzhledem se termit podobá špatně vyvinutému mravenci. Břicho má křížem žebrované měkké, skoro jako larva. Přes svoje vžití jméno, bílí mravenci jsou zřídka kdy bílí, přispůsobující se k barvě půdy, v níž žijí. Nemají ani žihadla jako včely, ani hrozivého prsního krunýře mravenců, kteří jsou jejich největšími nepřáteli. Protože jsou tlustí a málo pohybliví, nemohou se spasit útekem před nebezpečím. Jsouce bezmocní jako červi, padají za kořist každému ptáku, plazu nebo hmyzu, který touží po jejich šťavnatém mase.

Civilisace termitů, sahající několik milionů let nazpět do šerého dávnověku, je snad nejstarší na světě a třeba jsou to tvorové ničiví a často i odporní, přece v některém ohledu překonávají nejen včelu, nýbrž i člo-

V hlubokém žalu oznamujeme všem přátelům a známým truchlivou zprávu o úmrtí naší drahé manželky, matky, tchyně a babičky, paní

A n n y V e s e l é .

Zesnula po dlouholeté nemoci dne 21.IV. t. r. ve věku 64 let.

Hluboce dojatai děkujeme všem, kteří doprovodili na poslední cestě naši drahou zesnulou.

MANŽEL, DCERA, ZEŤ, VNUCI.

bratr Heldův Jan, který tou bobou studoval v Praze filosofii jakmile zvěděl o návratu svého bratra Ignace neprodleně vydal se na cestu do Třebechovic ačkoli byl churav a měl před zkouškami.

Čas, který straval Ignac v Třebechovicích, utíkal jako voda. Ignac naučil mladšího bratra hře na kytaru a chtěl vzít Jana s sebou do Varšavy, než Jan nemohl odhodlati se na takovou cestu za příčinou své churavosti. Nicméně Ignac nevzdal se naděje uvidět se s bratrem v Polsku a těšil se, že opatří zaměstnání svému bratru ve Varšavě. S touto nadějí opustil Třebechovice, avšak více se tam nevrátil.

Ranní červanky na politickém nebi Polska se zachmuřily: za ústavou 3. máje následovala konfederace Targovická a nová válka. Nastaly

věka. Protože se živi vylučně buničinou, mají nevyčerpatelné zásoby potravy. Ale podobně jako většina zvířat, nedovedou sami buničinu zažívat, nýbrž mají vnitřnosti doslova nespány prvky, kteří pohlcují termity rozžvykané částičky dřeva, zažívají je a jsou v zápětí sami ztravováni termity.

Ve kvetoucích republikách termitů není trpěno žádné, ani to nejmenší plýtvání; dokonce požívají i vlastní trus, znovu a znovu, do nekonečna. Když je nouze o dřevo, skýtají jim potravu i stěny jejich domu, zrovna jako v pohádce o perníkové chaloupce, neboť stěny jsou stmeleny z rozžvykaného dřeva, stmelěného lepkavými slinami. Ať staví buňky pro mladé larvy nebo mají ucpati trhlinu, již proniká dovnitř stavby světlo — což považují za největší kalamitu, jaká je může postihnout — vždycky k tomu účelu používají ztrávené buničiny, která spolu s jejich slinami tvoří směs, pevnou jako cement.

Jejich stavby jsou tak pevné, že někdy je třeba k jejich rozbítí dynamitu. Je velmi těžké určití stáří vysokých staveb termitů, neboť rostou velmi pomalu a po několika letech lze pozorovat jen velmi nepatrný přírů-

poslední boje za samostatnost Polska, které ukončily se druhým rozdělením Polska (1793). Bojů proti Rusům účastnil se též Ignác Held a upadl do zajetí. Takovým způsobem bývalý důstojník ruské družiny Michelsen vrátil se do Ruska zpět jako zajatec. V Rusku žil se jako učitel hudby v Moskvě zjednal si dobré jméno jako hudebník a skladatel. Na přímluvu velkoknížete Konstantina byl jmenován přístavním inspektorem v Pernově a roku 1808 přeložen do Petrohradu. Zemřel r. 1816 v Brest-Litevsku.

Pro týdeník „Hlas Volyně“ z rukopisu ředitel a profesor Alekseje Pospíšila upravil a dodal

Ondřej Pospíšil, profesor.

—o—

stek. Ustavičnými opravami je termity udržují v bezvadném stavu a dokud se nepřihodí nějaká katastrofa, není důvodu, proč by se taková kolonie nemohla ustavičně obnovovat. Je docela možné, že některé termity stavby sahají do nepamětných dob. Některé z nich, byvše otevřeny, podobají se skutečnému domu o dvou nebo třech patrech, v nichž by člověk mohl pohodlně bydlet, neboť někdy jsou až dvacet metrů vysoké a tak pevné, že již neuškodí ani staletý strom, když se na ně skácí. A vzdorují tropickým přívalovým deštům jako kdyby byly vytesány ze žuly.

Na obranu své citadely každá kolonie si vydržuje vlastní vojsko, opatřené zvláštní dalekonosnou zbraní, podobnou střikačce. Vojáci na místě hlavy mají veliký, podivný přístroj, těžký jako celé ostatní tělo a podobný gumové střikačce. Těmito baňatými střikačkami vojáci vrhají na vzdálenost dvaceti centimetrů na nepřátele lepkavou tekutinu, která je ochromuje a které se mravenci, jejich úhlavní nepřátelé, nadovše bojí.

Několika nepřátelským mravencům se občas podaří vniknout do termity tvrze. Tu se proti nim okamžitě vy-

Dopisy.

Z Ozeran.

Sbor Dobrovolných Hasičů v Českých Ozeranech dovoluje si tímto oznámiti všem přátelům a příznivcům hasičstva, že dne 1. června t. r. (druhý den zelených svátků) o 11 hod. d. p. odbude se posvěcení hasičského praporu, věnovaného Sboru ozeranskými ženami na památku 10tého výročí založení Sboru, na kteroužto slavnost uctivě zve

Komitet.

Ze Sedmihran II.

Dne 19. IV. 1936 sehrál kroužek S Č M společně se sborem hasičským v Sedmihranech II., první divadlo: „Tomšovic grunt“, obraz z Pošumaví o 5 jednáních. Divadlo bylo hrano v

roji vojáci a zápasí s nimi, jak nejlépe dovedou, zatím co za jejich zády armáda dělníků rychle zalepují všechny chodby, vedoucí dovnitř stavby. Vojáci jsou obětováni, ale postup nepřítel je zastaven.

Tito hrdinní vojáci konají ještě jiné povinnosti. Ačkoli jsou slepi, jsou vysíláni na zvědy, než armáda dělníků napadne dům nebo strom. Jsou dále reorganizováni na křižovatkách podzemních cest, aby řídili provoz (při poplachu běží jeden proud sem a druhý tam); dělají dohlázele nad dělníky a bylo dokonce pozorováno, že provázejí královnu.

Většina dělníků je ozbrojena mohutnými kusadly, jež se křížují jako nůžky. Cestují daleko krytými chodbami, aby hlodali dříví. Ostatní zůstávají doma, aby se věnovali úklidu, ošetřování vajíček a larev, jakož i krmení krále a královny. Na bedrách tohoto melancholického páru spočívá starost o potomstvo. Král je maličký, nevrlý a ustavičně se skrývá pod královnou, která se podobá velké bílé fazoli, z níž vyčnívá jen maličká hrud' a hlava. Klde vajíčka rychlostí asi jednoho kusu za vteřinu a zdá se, že za celých pět let svého života

místosti bývalé české školy, kterou si občané sami postavili. Proto které se nyní, bohužel, nevyučuje pro malý počet žáků. Budova je dosti velká, ale byla plna obecnostem. Čehož je zřejmý zájem o divadlo.

Kus byl dobře sehrán, což obecnostvo potvrzovalo neutuchajícím potleskem po každé scéně. Kus byl výborně nacvičen, ředitelem divadla panem Oličem. Starostu Tomše tvrdého to českého sedláka, který lpi na svém gruntě a na penězích láskou ze svého vlastního syna, který si chce vzít chudé děvče, vydědí, sehrál výborně pan J. Pivovaričik. Jeho syna nám výborně převedl p. E. Kadeřávek, který ve svoji neustupnosti, kterou zdědil po tátovi raději odejde z domu, a slouží za čeledína u otcova nepříteli.

Děvče, které si syn Tomše namluví, představila nám dobře sl. Dvořáková. Dohazovače Edla, kterého obecnostvo odměňovalo neutuchajícím smíchem, povedeně sehrál p. Hlaváček. Souseda Hořejšího nám velmi dobře znáznil p. Leon Mastný. Ostatní herci dokonale ovládali svoje úlohy, které, bohužel, zde nemohu pojmenovat, jednak k vůli omezenosti místa jednak z neznalosti jmen herců. Celkem kus byl sehrán výtečně, za což si zaslouží dík a odměnu všichni herci i pan ředitel Olič a ostatní panové, kteří přispěli svoji hřívnou ku pomoci mládeže, nekládouce jí v práci překážky. Svorně ku předu k cíli!

Též zaslouží pozornosti kapela p. Linharta, která se činila baviče obecnostvo krásnými českými kusy. Návštěva divadla udělala na mně velký dojem a přál bych si aby tak bylo v se nesmí ani na chvíli, ve dne ani v noci, zastavit. Ale v okamžiku, kdy začne klesat její plodnost, dělníci jí odeprou potravu. A tak zmírá hladem, načež poddaní ji s chutí sežerou a její místo zaujme jiná, zatím vypěstovaná královna.

Termiti dovedou organizovati velké státní celky, budovati nedobytné tvrze, množit se do nekonečna, ovládat plodnost královny, zvyšovat nebo omezovat počet vojáků a rozhodovat o osudech a poslání tvorů, jež pěstují z vajíček Přes suché a horké tropické podnebí dovedou ve svých přibytých udržovati stálou teplotu. Obětují pohlaví, křídla i oči ve prospěch společného blaha a tak se krok za krokem stali nejvytrvalejšími, nejneznitelnějšími a nejobovanějšími ze všech dobyvatelů tohoto světa.

Jsouce chytrí jako člověk, ba v něm ještě prohnanejším termiti dovedou plně používatí tajemného smyslu, jemuž říkáme pud. Předešli člověka na svět o několik milionů let a mají proto nesrovnatelně bohatší zkušenosti. Pokud se času týče, jsme s jejich hlediska posledními opozdílci, téměř nemluvnaty v nemotorných obalech, zatím co oni jsou prastarými chemiky a biology, od nichž se máme mnohemu učit.

každé naší vesnici, aby tam vládla svornost mezi mládeží a staršími občany, aby jeden druhému pomahali v díle vzdělávacím, jakými sou divadla a p. Nechme mládež pracovati a pomůžeme jí, když ustane. Budeme-li ji ingornovati a nepřipustíme-li jí ku práci, mládež bude ke všemu lhostejná a jednou se nám to vymstí.

Děku i Vám, občané Sedmihran, za pomoc vaši mládeži, pomáhejte jí dále, ruka v ruce jděte spolu a budete mítí zásluhu o udržení čeství na Volyni. Tobě mládeži, přeji abys tak dále pokračovala v práci svorně bez ruznic, jak mezi sebou, tak mezi svými občany staršími. Nenechte si nikým namluvit, že co děláte pro národní věc je špatné, špatným rádcem se nenechte svéstí na nesprávnou cestu. Děkuji Vám všem v Sedmihranech, za krásný večer, který jsem u Vás strávil a mám naději, že se k Vám znovu při takové příležitosti podívám.

J. V. Mojdł.

Sv. Čech.

Petrklíče.

„Po každé tu, kde se klene
hebký pokrov listový,
mechem svitnou roztrřštěné
zlaté klíče Petrovy
a kdo jejich kouzla znají,
ráj si jimi odmykají.“

Jinoši tam chodí svažní,
divenky tam bloudí smavé,
srdečka tam ryjí na kmen
břízy bílé, olše tmavé,
při tajemném lesa šumu
upřádají sladkou dumu,
sbírají si do zvuře
zlatojasně primule.

Snílkové ti šťastní znají
petrklíčů divný taj:
že nám posud otvírají
jedno nebe jeden ráj —
eden to ježž zem si pěstí:
b'aho mládí, jara štěstí“.

Kronika.

Ro počtová situace Polska.

Listy zaznamenaly v těchto dnech s velkým zadostiučiněním zprávu, že po šrve po pěti letech rozpočtový měsíc března letošního roku skončil bez deficitu a byl dokonce uzavřen přebytkem příjmů ve výši 600.000 zlotých. Rozpočtová vydání v březnu činila 199 milionů zlotých, příjmy 199 600.000 zlotých. V souvislosti s ukončením rozpočtového roku konala se v ministersvu financí tisková konference, na které zástupci varšavského tisku byli informováni o úsporných opatřeních vlády. Při této konferenci žurnalisté položili zástupcům ministerstva financí m. j. otázku, zda vláda pomýšlí či nepomýšlí na změnu dosavadní valutové politiky a v jakém smyslu. Zástupce ministerstva financí prohlásil kategoricky, že vláda na změnu své dosavadní valutové politiky vůbec nepomýšlí a že pevný zlotý bude i nadále základnou valutové politiky.

Zahraníční kapitál v polském obchodě a průmyslu.

Z úřední statistiky, která zahrnuje 1431 akciových společností v polském průmyslu a obchodu, vychází na jevo, že na těchto společnostech je zahraniční kapitál účasten 46,8 proc. Největší je podíl zahraničního kapitálu v naftovém průmyslu, kde činí 88,2 proc., v elektrárnách 79,8 proc., v hornictví a hutnictví 73,9 proc., v elektrotechnickém průmyslu 54 proc. a v chemickém průmyslu 51 proc. Úhrnná položka zahraničního kapitálu, investovaného do polského obchodu a průmyslu reprezentuje 1,603 miliony. Na prvním místě je francouzský kapitál s 24,4 proc., pak Amerika s 21,9 proc., na třetím Německo s 19,3 proc. Rakouský kapitál, který byl dříve silně účasten na

polském naftovém průmyslu, postupně odchází s polského trhu.

Návštěva min. předsedy.

V konci minulého týdne zajeł min. předseda p. Z Kościalkowski na oficielní třídenní návštěvu do Budapeštu. Všude byl slavnostně uvítán a v četných projevech bylo konstatováno nehybnoucí tradiční přátelství mezi národem polským a maďarským.

Francouzské požadavky vůči Německu.

Francouzský velvyslanec v Londýně Corbin odevzdal britskému zahraničnímu ministerstvu notu. Francie prý žádá:

1. Aby se Německo zavázalo, že napřístě nezruší o své vůli žádnou mezinárodní úmluvu.
2. Záruku, že dvoustranné úmluvy, které nabízí kancléř Hitler sousedům Německa, budou zařazeny do rámce Společnosti národů a Úmluvy o Společnosti národů.
3. Respekt územní nezávislosti Rakouska, Gdanska a Klajpedy.
4. Precisování německého názoru o případné revisní preceduře Úmluvy o Společnosti národů.
5. Precisování o západoevropské letecké úmluvě, kterou nabízí kancléř Hitler.
6. Vysvětlení a definování rovnoprávnosti Německa.

Francouzské volby způsobily odklad všech zahraničně-politických problémů.

Odročení Rady Společnosti národů na 11. květen a zároveň s tím odročení problémů porýnského a habešského, bylo v Paříži očekáváno a jest proto přijímáno celkem bez poznámek. Vyhovuje v celku všem odstínům politického mínění francouzského, poněvadž 11. května bude již známa většina, která vzejde ze sněmovných voleb a která bude určovat politický směr příštích čtyř let.

Neklid v Jugoslavii.

19. dubna vypravilo se ze Záhřeba šest mladíků do obce Kerestinac nedaleko Záhřeba, kde má zámek bývalý ban Michajlovič, který je předsedou záhřebské organizace jihoslovanské radikální Zjednice. Chtěli s ním projednat některé organizační záležitosti.

Ale hned za nimi přitáhl k domu zástup sedláků, který v Kerestinci vzrostl asi na 600 osob. Před domem začali demonstranti volat, že jsou tam ukryti ozbrojení komiti a žádali jejich vydání. Z domu vyšel také jeden ze šesti mladíků s papíry v ruce, dokazuje, že nejsou komity a že přišli za soukromou záležitostí.

Vtom na něho z davu někdo vystřelil, mladík klesl a když se ještě pozdvihl, padl druhý výstřel, kterým byl nešťastník usmrčen.

Rozzuřený lid podnikl nato útok na dvorec, vylámal dveře, rozbil okna a demoloval vnitřní zařízení. V koupelně bytu našli výtržníci pět pronásledovaných mladíků, které tam ubili a jejich mrtvoly vyhodili oknem ven.

Bývalý ban Michajlovič byl lehčeji zraněn.

Pak táhl dav do dědiny. Tak před jedním domkem stál sedlák, také bývalý komita. Když ho začali demonstranti ohrožovat, padl z okna domu proti nim rána.

Dav se vrhl na sedláka a zabil ho. Několik lidí vniklo do domu, kde zabili jeho ženu, kterou přistihli s puškou v ruce, a 17letou dceru. Dům pak zapálili. Ještě téhož večera ubili v sousední obci Ješavica jiného sedláka a dva zranili. Z devíti mrtvých

je většina Chorvatů.

Vyjednávání anglo-egyptské bylo přerušeno

a bude se v něm pokračovati teprve po egyptských parlamentních volbách, t. j. 5. května. Členům egyptské delegace má tím být umožněna účast na volebním boji. Obě delegace vydaly společnou úřední zprávu, ve které se konstatuje, že dosavadní jednání bylo vedeno v nejlepší shodě a že také bylo dosaženo pokroků v různých bodech.

Celá Itálie oslavila výročí založení Říma.

Řím tonul v záplavě praporů. Také tisk ocenil význam výročí založení Říma, které bylo oslavováno jako den práce.

Za oslav bylo odevzdáno svému účelu velké množství veřejných děl po celé Itálii. Bylo také vydáno 66.400 poukazů na důchod starým a práce

neschopným dělníkům, dále byla udělena vyznamenání těm, kdož si získali velké zásluhy svou prací průmyslovou nebo zemědělskou a rozdány ceny těm, kdož se vyznamenali v oboru umění, literatury, výroby a sociální péče.

Tři čínští generálé a jeden nižší důstojník popraveni pro vyzvědačství ve prospěch SSSR.

Velitelství japonské kvantunské armády oznámilo, že válečný soud odsoudil guvernéra Linšena, generála Fulina a Čuntena, jakož i tajemníka hlavního stanu první armády Hvanlintaje k trestu smrti zastřelením pro vyzvědačství ve prospěch sovětského Ruska. Dále byl odsouzen rytmistr Sateruto do vězení na 14 let a policejní úředník Vejsintaj na 15 let. Tresty smrti byly okamžitě vykonány.

Hospodářský zpravodaj.

O dřepčících.

Letošní velmi mírná zima byla kromě čejně příznivá přezimujícím škůdcům, jich většina jiná léta vlivem zimní nepohody zahyne. Mírná zima posloužila velice i dřepčícím, známým to malým, tmavým broučkům, význačným jejich skákovým pohybem z rostliny na rostlinu. Škodí tím, že vyžirají na rostlinách kruhovitě otvory do listů, z nichž při silnějším výskytu nezbývá než holé košťály. To je zejména nebezpečné rostlinám mladým, s dosud málo vyvinutými listy, jichž zničením je pak rostlina úplně zbavena asimilační plochy, t. j. listů, v nichž se tvoří škrob, cukry a ostat-

Poděkování.

Všem, kdož jakýmkoli způsobem uutili památku našeho manžela, otce a dědečka

JOSEFA PROCHÁZKY,

hojnou účastí při pohřbu a projevy soustrastí snažili se zmírniti náš zármutek, vzdáváme z celého srdce upřímné díky.

Rodina.

Hulě, 11/IV. 1936 r.

116.

dopise vysvětlila...

Mařenka: Učinila jsem co jsem nejvíce mohla.

Hron: Kéž by každý krajan a každá krajan-ka v zahraničí po skončeném životním díle mohli tak prostě říci: „Učinili jsme co jsme nejvíce mohli...“ Pak by naše česká větve zajisté rozkvétla květy nejkrásnějšími...

Kazbunda: Velmi jsi se přičinila, Mařenko, a proto hlavu vzhůru! (žertem). Však on se již někdo najde, kdo tvé srdéčko rozveselí.

Dubinová: Psal nám Jeník, že si přiveze sebou kamaráda z Kijeva, Kláskového Frantika, co u nich bydlil.

Bedr-ová: A naše Liduška prý si zase přiveze jeho sestru Žofu...

Bedrník: Prý mají te u ve Volkově a tu prý chtějí navštívit.

Dubinová: Panečku ta je bohatá, a kromě nich nemá příbuzné...

Kazbunda: Tak to někdy po ní zdědí...

Dubinová: A ten hoch prý je také kovář a zámečník jako náš Jeník.

Hron: Mně se zdá, že Mařence se rozjasnívá tvář.

Mařenka: I jděte, strýčku, nežertujte, vždyť ty lidé ani neznám.

Hron: Milé děvče, já jsem svou nebožku —

113.

Kazbunda: Jako byste mi zaklepal na svědomí... Také jsem nejednou ublížil svým bližním, a nechtěl bych se vrátit do starých kolejí...

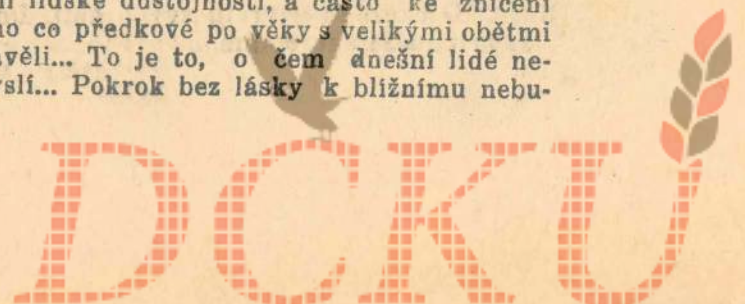
Hron: Vy jste se přejinačil, mnozí již obrátili, a zdá se, že všechno směřuje k dobrému. Dej Bůh, aby se stal převrat k lepšímu ve veškerých osadách, roztroušených po širé Volyni.

Kazbunda: Kéž by se Vaše slova splnila, neboť mnohá osada potřebuje toho obrození.

Hron: Především musíme hledět k vlastnímu školství a k výchově dospívající mládeže, to nás povede k lepší budoucnosti. Pak nesmíme zapomínati o vlastním časopise, který by nás spojil v jeden celek...

Kazbunda: Pokrok, sousede, a jít s duchem času...

Hron: Kdo nekráčí s duchem času, není hoden slouti synem svého národa. Leč pokrok rozumím ve smyslu duševního zúšlechťení lidstva, nikoli však směřující k jeho záhubě... Co lidstvu prospěje například vynález střelného prachu, co platný sebedokonalejší stroj, užívá-li se ho ke snížení lidské důstojnosti, a často ke zničení toho co předkové po věky s velikými obětmi stavěli... To je to, o čem dnešní lidé nemyslí... Pokrok bez lásky k bližnímu nebu-

ni stavební materiál pro další růst. Tím jest ovšem zaražen vývoj rostliny čímž velmi utrpí zejména ranost rostlin, tak cenná zejména u zeleniny, u níž rozhoduje mnohdy každý den, kdy se dříve neb později objeví na trhu. V těžších případech postižená rostlina zcela odumírá, což se stává zejména za trvale suchého počasí, kdy nedostatek vláhy nepřipustí vývoj nového listoví a tím i záchranu ohrožené rostliny.

Ochrana proti dřepčikům je dosti obtížná; mechanická opatření, jako chytání dřepčiků na plochy, natřené lepkavou látkou (dehet, lep na housenky a pod.), je dosti těžko proveditelné a není ani zcela bezpečné působivé, poněvadž všichni dřepčici nejdají se tímto způsobem vychytati. Podobně i postřikování postižených rostlin tabákovým výtažkem neb jedovatými tekutinami jest odpomocí jen částečnou, pravidelně nedokonalou. Lepší, byť ne zcela uspokojivé výsledky dává poprašování vápenným prachem, případně i pouhým silničním prachem, dle staré zkušenosti, že blíže prašivé silnice rostliny dřepčiky tolik netrpí.

Nejllepší ochranou proti dřepčikům poskytuje nově do obchodu zaváděný „Hetox“, jímž se ohrožené rostliny popraší. Poprašování provádí se buď ročně pomocí tylových sáčků neb s výhodou zvláštním rozprašovačem, jímž se v krátké době popraší velká rozloha.

Dřepčici bývají zelenině a jiným rostlinám (chmeli) nebezpečni zejména v první době svého vývoje, kdy každé poškození znamená zpomalení

vzrůstu a oddálení, případně i ohrožení sklizně. Úspěch ochranného opatření je pak vždy mnohem snazší a příznivější, stane-li se ihned v prvních počátcích výskytu škůdce, pokud škody jim způsobené jsou dosud malé a škůdce jen v menším počtu, než počne-li se s hubením teprve v době, kdy jsou škody již snad katastrofální, těžce napravitelné a škůdce již všeobecně rozšířen. V tomto případě je ovšem práce s hubením spojená mnohem větší a úměrně s tím stoupá i množství spotřebovaného ochranného prostředku a i náklad s hubením dotyčného škůdce spojený. Hubme proto dřepčiky a i ostatní škůdce zeleniny a ostatních rostlin ihned, jakmile zjistíme jejich přítomnost, čímž i značně zmenšíme výlohy s hubením jich spojené. Nebezpečí dřepčiků nelze pak podceňovati a vždy se vyplatí včasné provedené opatření proti nim.

Z chmelného trhu.

Chmel.

Žatec, dne 17. dubna 1936.

V minulém týdnu poptávka po žateckém chmeli se zvýšila a došlo k četným obrátům iak na trhu v Žatci tak i na venkově. Kupovalo se hlavně na účet americký, francouzský, a belgický. Smýšlení a ceny zpevnily. Dnešní záznam žateckého chmela je Kč 1.075. — až 1.250. — za 50 kg. Při zdrženlivosti vlastníků je těžko chmel za cenu pod Kč 1.100. — k dostání.

Veřejná známková chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala do dnes as

89.000 cel. centů á 50 kg žateckého chmele sklizně 1935.

Řez chmele se končí a místy přikročuje se již k natahování drátů.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

CENY OBILÍ.

Záznam 28.IV. soukromého obchodu — zač kupuje.

Žito	zl. 2.05	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„ 3.50	„
Ječmen	„ 1.95	„
Oves	„ 1.95	„
Hřečka	„ —	„
Proso	„ —	„
Řepák	„ 6.50	„
Hrách	„ —	„
Fasole	„ 3.—	„
Mák	„ 9.00	„
Jetel	„130—160.00	za 100 kg.

Různé zprávy.

Protináboženské tažení v Rusku selhalo.

„Mladá garda“, ruský časopis komunistické mládeže, přináší článek o neúspěšných bojích proti náboženství v sovětském Rusku. Ač zahájili komunisté tažení proti náboženství helem, že náboženství je opiem, jímž se otupuje mysl, ač se jeden čas pozdravovali mladí lidé slovy: „Není Boha“, nepodařilo se toto tažení a jak zmíněná revue potvrzuje, „projevuje náboženství a církev v Rusku ještě mnoho vůle k životu“. V sovětském svazu

114.

de nikdy pravým dobrodiním.

Kazbunda: Naši dědové říkávali, že poctivé slovo u nich více platilo nežli notářský úpis...

Hron: Te proto, že byli přímé, poctivé povahy. Dneska se každý žene slepě za svým prospěchem, bezohledně šlape po srdci bližního, a třeba po mrtvolách šplhá výš a výše, aby se měl lépe na tom světě, a byť jen na chvíli, na útraty svého bližního... Kam to povede?

Kazbunda: Kdyby takhle promluvilo více lidí na světě — oč by bylo lépe...

Hron: Nedaj-li dobrý příklad ti, kdož řídí světa osudy, musíme ten příklad dáti my — prostí lidé... Eh — darmo se rozčiluji. Podívejte se k návrší — vy máte lepší oči — nejedou ještě od Lucka?

Kazbunda (hledí vpravo): Dosud tam nic nepozoruji. Hudebníci sedí klidně na kopečku, Ivan Petrovič cosi rozkládá, mládež se klidně baví. Ti by, panečku, jinak vyskočily, kdyby se povoz blížil... (Ohlédne se vlevo). Ale tuhle přichází Dubinová s Mařenkou a Bedrníkovými...

Hron: Dočkají se návratu svých dětí. Dnešní radost patří skore jim.

115.

V ý s t u p 2.

Dubinová, Mařenka, Bedrníkoví.

Dubinová: I hledme, strýc Hroníček a sou sed Kazbunda.

Hron: Vitáme Vás všechny vespolek a gratulujeme k dnešnímu dni... (Podávají si ruce).

Bedrník: I vy buďte vítáni a sdílejte s námi naše štěstí.

Kazbunda: Konečně se dočkate návratu svých dětí...

Dubinová: Dílo Boží — budiž jméno jeho velebeno.

Bedrníková: Také to říkám! Tuhle Mařenka hodně přispěla.

Hron: Pojď bliže, děvče! (Hladí jí vlasy). Zdá se mi, že nejsi tak veselá jakojsi kdysi bývala, ač bys měla míti největší podíl na dnešním radostném dni.

Mařenka: Nevím, tak divně je mi dnes u srdce.

Dubinová: Zlaté máš srdce, Mařenko, kdyby ho nebylo, co by se z ubohým hochem stalo...

Bedrníková: S ním i s Liduškou! Oba ti vděčí za své osvobození. Však jsem to Lidušce v

je nyní ještě 40.000 různých náboženských obcí. Uváží-li se pak, že každá taková obec má svou „dvacítku“, představují tyto obce na 800.000 aktivně pracujících věřících, kolem nichž se soustřeďuje celé množství náboženských založených lidí. 40.000 obcí má dále — jak přiznává list — své místnosti, pěvecké sbory, kazatele i agitátory. Nositeli a obhájcí náboženství jsou nejen zbytky bohatých ruských sedláků (kuláků), popové, mošiši, ale tvoří je i miliony sedláků jedinoličnicků (majitelů malého souborného majetku) kolchozníků a dělníků. Vliv náboženství pozruje se ve všedním životě, kde dochází často i ke krvavému zúčtování s „bezbožníky“, zejména s „bezbožnicemi“ — nejčastěji na východě státu.

Sčítání lidu v Itálii.

Ve výroční den založení Říma, 21. dubna, konalo se v Itálii 8 sčítání lidu. Je to po prvé, že je prováděno po pěti letech. Tentokrát nebyla kladena otázka po náboženství, po národnosti italských občanů, po vzdělání, ani po jiných věcech, poněvadž šlo jen o rozlišení příslušníků italských od cizích a zjištění počtu příslušníků jednotlivých cizích států. Za to tím přesnější byly otázky (a ty byly tři) o činnosti a zaměstnání, což se vysvětluje stále rostoucí důležitostí, které v Itálii nabývá korporativní systém, při němž všechna pozornost vlády je

soustředěna k co nejpřesnějšímu poznání profesionálního složení a pracovních možností obyvatelstva. Při posledním sčítání dne 21. dubna 1931 obyvatelstva Itálie bylo 41.651.617. z nichž 137.797 bylo cizinců.

Odzbrojení Německa po světové válce.

Ze zpráv a z protokolů spojenecké odzbrojovací komise, která provedla odzbrojení Německa po světové válce, vysvitá, že tato komise dala zničit tento válečný materiál: 59.837 děl, 130.558 kulometů, 6 milionů pušek a karabin, 38 milionů kusů dělových nábojů, 491 milionů kusů nábojů pro ruční zbraně, 37.600 tun střelného prachu, 174.000 kusů plynových masek, 15.714 stihacích a bombardovacích letadel, 27.750 leteckých motorů, 26 bitevních lodí, 8 pobřežních a pancéřových křižníků, 19 křižníků malých, 21 školních lodí, 83 torpedoborců a 315 ponorek.

Čtrtina lidí na světě jen živoří!

Společnost národů vydala podle zprávy Gazetty d. P. ze Ženevy statistiku o výživě a zdravotním stavu obyvatelstva země. Podle této zdrcující statistiky má jenom jedna čtvrtina lidstva, odhadnutého na 2000 milionů, tolik příjmů, aby se mohla dovytá na jíst a hostatečně obléci. Zbývajících 1500 milionů lidí jen živoří a má průměrně nanevýše jednu košili

a jedny šaty! Tento obraz ze Ženevy je jistě překvapující a svrchovaně smutný!

Majetek Indiánů se odhaduje na 80 miliard Zl.

Podle nejnovější americké statistiky odhaduje se majetek indiánských kmenů a jednotlivců ve Spojených státech na 15 miliard dolarů, t. j. okrouhle 80 miliard Zl. Toto jmění je ovšem valnou většinou nemovitě, neb i milionáři indiánští neoplývají „hotovými“, nýbrž jen pozemky. Ve Spojených státech žije asi 350 tisíc rudochů, připadá tedy na jednoho asi majetek 43.000 dolarů. Není tedy zlé být rudou tvář!

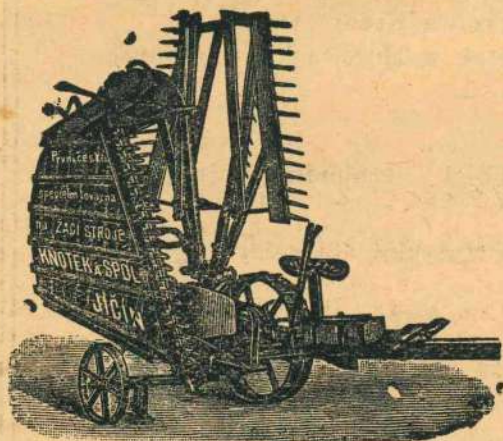
Odprodám pro kola Č M Š. na Volyni

české knihy své knihovny za ceny nejmírnější. Při nákupu knih ve větším množství 15% slevy.

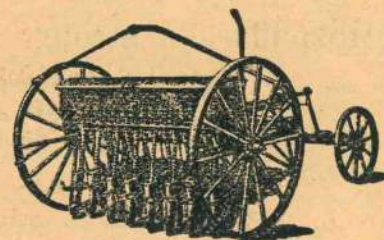
Spisy z oboru jazykovědy, dějepisu, politiky, filosofie, náboženství, belletrie a poesi; spisy čelnějších českých spisovatelů, šest ročníků časopisu „Zlatá Praha“, tři ročníky sokolského časopisu „Jas“ a jiné.

Adresa: Poczta Glińsk-Czeski na Wołyniu, Prof. Andrzej Pospiszyl.

NEPŘEHLEDNĚTE!!

Velmi důležité pro ty, kteří si přejí mít dobrý český stroj za velmi nízkou — likvidační cenu.

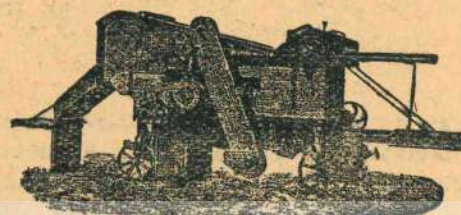

Následkem likvidace skladu—vyprodáváme!!

Prima české stroje úplně nové, rovněž i zánovní vyprodáváme pokud zásoby stačí za KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf Jozef a spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru
— „SAKURA“ —

Doporučuj všude

tohoto českého podniku
znamenitý mok.

Inserujte u nás!!!

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků Žirardovských závodů jako: plátina inená a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských facon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NAS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ) ul. 3. Maje 149

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:

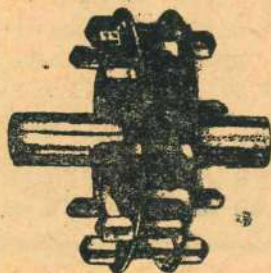
Semena: bur ková, mrkev krmná a lucen —

Hnojiva umělá:

Kainit, sůl draselnou, Kalimag výroby akc. společn. „Eksploatacja soli potasowej“ Lwów pl. c Smolki č. 5.
Superfosfat — Zjednoczenie Fabryk Superfosfatowych w Polsce. Warszawa Kredytowa 4
Dusíkatá hnojiva a supert. masina výroby stát. továren dusíkatých látek w Mościcach i Chorzowie.

Hospodářské stroje:

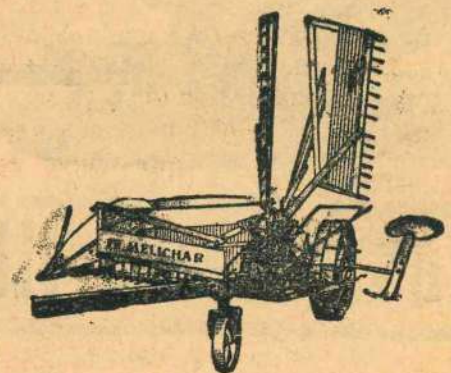
Přehy, kultivátory, orig. „BÄCHER“ a také UNIA dřívě „WIENZKI“, kruhadla orig. „BOREK“, Triery „PFÖNIX“, čisticí mlýnky orig. „EXNER — KAUB“.
Secí stroje lžičkové a trýbkové různých velikostí i kombinované, výrobek světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

a také ŽACÍ STROJE s olejovou lázní neb obyčejné.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG,
MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kwasilov, u p. V. Červenky; Volkev, u p. V. Mráčka. Zdobunov, u pp. Jar. Otnara a V. Kloučka; Luck, ul. Piłsudskiego 65. Dům V. Zemana.

Adresa redakce a administrace: Kwasilów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/4 zadních stránek 6 zl. za jednu. V předu o 50% draže. Při delší inserci značná sleva.